

Haxan på Vikingsborg.

(Forts. fr. 1. nr.)

— Jag, skall jag bli tants arvinge?

— Ja visst. Men repetera inte mina ord så där papegojaktigt. Jag kommer att lemna efter mig några millioner kronor, och nu frågar jag dig, om du vill arfta dem på samma vis, som jag föreslog det där brudhuvudet Axel? Kort och godt, Miss Mary Scott, vill du gif ta dig med friherre Axel Adelstam, om du får arfta efter mig allt hvad jag lemna efter mig?

Hall friherren inte redan hade friat till Mary, så skulle grefvin nans bursdag ha gjort henne mycket brydd och förlagen. Men till grefvinns stora häpnad såg hon nu först skämskt på fri herren och sedan på grefvinnan och svarade glädligt:

— Tusen tack för tants vänlig het mot mig. Men jag föredrar att vara det jag är och kan där för inte ha den äran att antaga tants förslag.

— Hvad nu! röt grefvinnan. Skall du också neka att ta emot mina pengar? Hvad vill det säga? Skall du neka att arfta mig och gif ta dig med den här tokstollen, då harvar en som har ögon kan se, att ni äro kära öfver äronen i hvarandra?

— Ja, jag nekar, upprepade Mary i skämskt ton.

— Af hvad skal? afbröt gref vinnan upprusande.

— Af det bästa skal i världen. Emedan jag kommer att gif ta mig med honom utan tants pengar.

— Det vill säga, att...

— Miss Mary Scott gör mig den äran att bli min friherrinna, inföll friherren med en viss ceremoniös högtidlighet. Och vi äro tillräck ligt rika på kärlek, tillade han i munter ton, för att inte tycka, att vi skulle få för mycket af det go da, om vi också finge tants pengar. Jag är alldeles af Marys åsigt.

Grefvinnan tvekade ett ögon blick hur hon skulle göra. Hon kände sig så nöjd och belåten, att hon hade stor lust att omfatta och kyssa båda. Det började klia och fuktas i hennes ögon, och hon skulle ha gråtit af förtjusning, om hon icke plötsligen erinrat sig, att om hon gjorde det, så föll hon ju ur sin roll af en bitter, cynisk, e lak häxa, som det roade henne att spela. Hon harklade sig och sade i barsk ton:

— Världens undergång är nära, sanna mina ord! Det är ju skan dalöst, att jag, som är så rik, inte skall lyckas finna någon af dem, jag verkligen intresserar mig för, som vill bli min arvinge. Det återstår mig alltså endast att tes tamentera min förmögenhet till ett nytt idiothem och göra er bå da till dess första föreståndare! Nu vill jag fara. Min vagn!

Friherren och Mary sågo något besvärade ut. Grefvinnan märk te det och andrade då ton:

— Och så skall jag gratulera er, idioter, som jag tycker om. Mätte ni bli så lyckliga, som ni förtjana. Det passar naturligtvis icke, att Mary nu stannar här. Jag ger dig en kvart att kläda dig och följa mig till Vikingsborg, där du stannar, till dess Axel för dig tillbaka hit såsom sin friherrinna. Är det öfverenskommet?

Både Axel och Mary tackade grefvinnan hjärtligt för hennes vänlighet.

— Ni kunna gerna taga ut lys ning till nästa söndag. Jag tycker icke om långa förlöfnin gar. Och för resten skall jag resa upp till Stockholm nästa månad. Äro ni med om det?

— Jag gör i det fallet alldeles som tant önskar, om Mary icke har något däremot, sade friherren förtjust.

— Nu är han mör i mun, hehe. Nå vill du det, Mary?

Den unga flickan rodnade och tryckte varmt grefvinns hand, i det hon såg ömt på friherren.

— Ja, hon vill! Ingen har nå got att säga? Första, andra, tred je gången gången! Lysning om söndag, och en månad i dag bröl lop på Vikingsborg. Stor middag på förgyllda silverservisen, som annars bara begagnas, då Vikings borg gästas af en kunglig person. Duger det?

— Snälla tant... stammade Ma ry röd o. klappade grefvinnan på hand.

— Nu är hon mör i mun, men när det gäller att neka att blif va min arftagerska, då är hon morsk! Men vi skola icke tala om det. Under en månad har jag ju godt om tid att gråla på dig på Vikings borg. Så där ja, nu är kvarten gången, som jag gaf dig att göra dig i ordning på. Nu fara vi!

— Men... invände Mary.

— Dina saker får du efterskic kade till Vikingsborg. Kom nu! Passa på och kyss Axel, medan jag ser på den här hiskligt fula taflan. När jag räknat till tio, så vänder jag mig om. Ett! Två! Tre! Fyra! Fem! Sex! Sju! Åtta! Nio! Nio! och en kvart! Nio och en half! Nio och tre kvart! Tio! Icke en enda kyss mera. Annars blir jag sjuk, dör kanske. Rädda mitt lif! Nu fara vi. Axel får hals på hvar dag, men icke oftare. Adjö med dig. Glöm nu icke att tänka på och på Vikingsborg och häxorna där.

TIONDE KAPITLET.

Lysningsdagen.

Friherre Adelstams förlöfning med Miss Mary Scott väckte stort uppeende i hela orten. På alla herrgårdarna vidt och bredt omkring Adelsvik fick man snart veta, att denna förlöfning hade orsakat en brytning mellan fri herrinnan Adelstam och hennes son. Friherrinnan hade vistats några dagar på Ba dershof hos von Höök och sedan flyttat till Stockholm.

Alla visste nu afven, till följd af friherrinnans medelsamhet till Jeannette von Höök, som spridt nyheten vidare; friherren brunnit upp det funna testamentet, i hvil ket greffe Gyldenskiöld förordna de honom till sin universalarvvin ge. Friherrinnan och Jeannette hade utbasunerat denna nyhet för att därmed förlöjliga och skada friherren, men de flesta delade ic ke dessa damers uppfattning, att han gjort det under ett anfall af sinnesförvirring, utan för att på ett ridderligt sätt gifva den kvin na, som han älskade, tillfälle att antaga eller afsä hans giftermåls anbud, utan att behöva taga in tryck af något egoistiskt motiv. Långt från att skada friherren, hade denna handling ännu mera höjt den redan allmänt äktade ad lingens anseende.

Det väckte afven stort uppeen de, att Mary under sin förlöfnings

tid hade sitt hem på Vikingsborg, och att "haxan" visade sig så älsk värd och förbindlig mot henne.

På första lysningsdagen gjorde hela traktens adel och afven de mera framstående ofrälse familjer, en lyckönskingsvisit på Vikings borg och förarade den förtjusande fastmon mera eller mindre lämp liga presenter. Af grefvinnan Stolpe erhöi hon ett mycket dyr bart trefadigt halsband af akta perlor med ett mycket vackert spänne af diamanter.

Första lysningsdagen kom afven greffe Rolf Rehnclou till Vikings borg. Friherren hade hvar dag ridit eller åkt dit för att hals på sin fastmō, och grefvinnan lät dem då vara ganska mycket ensamma, men greffe Rehnclou hade han ic ke sett till under dessa visiter.

Grefve Rehnclou hade undvikit Vikingsborg alltehlän den dagen, då han presenterades för Mary på Adelsvik. På hemvägen till vik ingsborg, då han åkte tillsammans med sin moster, grefvinnan Stolpe, hade hon skarpt kritiserat hans obehövade uppförande att visa sig så upprörd öfver, att hon var lik en dam, som han känt. "För modligen en dam, som af den ka libern, att du icke kan tala med mig om henne", hade grefvinnan anmärkt i skarp ton.

Det hade greffen icke håller gjort, men han hade lockat ut grefvinnan allt, hvad hon visste om Mary Scotts historia, och det var vid det tillfället icke mycket. Men det var tillräckligt för att öfvertyga honom, hvem Mary var, och hvad hon var för honom.

Då de kommo fram till Vikings borg, ville grefvinnan ha en prat stund, men då hon märkte, att han var mycket tankspridd, sade hon honom ganska onådigt god natt och önskade honom i försämlig ton lycklig resa följande morgon med första tåget.

Grefven reste utan att se henne. Hon sof då han for, så han kunde icke få taga afsked af henne. Själ f hade han icke sofvit en blund under natten.

Han hade icke ens klädt af sig, utan gått orolig och djupt upprörd af och an i sitt rum, eller lagt sig då och då på schaslongen, där han vätte kudden med sina tårar.

Han hade gråtit, han, som kom mit så många kvinnor att gråta för hans skull, men som själf an sågs vara ganska hårdhärtad i ut förandet af sina smidiga förförel sekoster. Men nu grät han, grät mycket bittert.

— Hon är hennes syster, su ckade han ångestfullt, denna Mary, som Ella talade med mig om, men som jag aldrig såg, eftersom hon då var i en skolpension. Ack, Ella, min Ella, om det är möjligt, att de döda kunna se, hvad de lef vande göra, då har du i dag sett, att du har blifvit hämnad för all den orätt, jag har gjort dig, fege usling! Ack, min gud, jag är ju något ännu värre. Jag är ju din mördare, din grymme, hjärtlöse mördare. Nu, när det är för sent, när du är död, och jag icke läng re kan godtgöra mitt fel, mitt brott, nu vet jag, att jag hela tiden älskat dig, Ella, ingen annan än dig, fastän jag öfvergaf dig för att få min farbrors förmögenhet. Den har jag icke fått än, och gud vet, om jag någonsin får den, och ändock lockade den mig att kros sa ditt älskande hjärta, ty du älska de dig då! Du dog af sorg, då jag öfvergaf dig och reste tillbaka från Amerika till Europa för att

efterkomma min gamle rike, knarrige farbrors befallning att vistas hos honom, om han icke skulle göra mig arflös. Förlåt mig, Ella, gif mig åter sinnesrot! Åsynen af din syster, som är så märkvärdigt lik dig, gör mig gal len! Förlåt... förlåt mig!

På detta sätt jämrade sig och suckade greffen hela natten, som var på Vikingsborg. Tidigt följande morgon reste han därifrån och återkom icke förr än nu på Marys första lysningsdag, som grefvinnan frände med en större mid dag, till hvilken han emottagit en särskild, egenhändigt skriven, in bjudning af grefvinnan.

Han kom dit och kände sig oc motståndligt dragen till Mary. Den belevande världsmannen, som vanligen så väl kunde behärs ka sina känslor, när han ville det, visade nu icke ett spår af den upp rörda sinnesstämning, som han visat, då han först presenterades för Mary. Lätt och otvunget sam talade han med henne. Men lik heten med hennes syster gjorde

hennes nästan helig för honom och han behandlade henne mera vörd nadsfullt, än hvad han annars brukade göra, när han uppvakta de en dam med sin hyllning. Han hade icke yppat för henne, att han närrades för henne, då han sade, att det icke var i Amerika, som han träffat den dam, som var så ovanligt lik henne. Han hade därför icke håller talat om, att den na dam var hennes egen enda sys ter Ella, som nu var död.

Mary kände sympati för den vackre, underhållande ädlingen och språkade otvunget och vän ligt med honom, då hennes blick plötsligen kom att falla på henne fastman. Hon gjorde då en oan genäm upptäckt.

Hon hade aldrig tänkt på, att friherre Adelstam kunde vara svartsjuk, men nu blef hon med ens öfvertygad om det. Hans uppsyn var mörk och surmulen, och hon såg i hans ögon detta halft bönfällande halft hotande uttryck, som man alltid ser hos mycket svartsjuka män, när de under ett anfall af svartsjuka be trakta den kvinna, de älska.

Marys glädighet försvann, och hon begagnade första bästa före vandning att afbryta det intres santa samtalet med greffe Rehn clou och gå till friherren för att lugna honom.

Men det låg ett vissnöje i hen nes ton, då hon med litet ansträngd glädighet frågade honom:

— Hvarför såg du så förgrym mad på mig?

— Därför att att jag tycker icke om, att du talar så mycket med Rehnclou och visar dig så där vänlig mot honom, svarade friher ren i bitter ton.

— Jag vet icke, att jag har ta lat mera med honom än med nå gon annan, som gratulerat mig på denna min lyckodag.

— Jo, det har du.

— Det har jag icke gifvit akt på, anmärkte Mary kort.

— Men jag har det.

— Är du svartsjuk? frågade Mary beklamd, men gjorde ett försök att småle.

529 J. THOMSON & O. Phone
Begravnings
Main St. Entré nr. 351

Canadian Pacific RAILWAY.

Osterut...

Bilste och snabbaste route.
Solfvagnar till Toronto, Montreal
och Boston.

Vesterut.

Genomgående tåg till Seattle, Van couver och Kootenay.
Exkursionsbåttjer till California, Japan, Honolulu etc.

Billigaste resa till
GAMLA LANDET.

För närmare upplysningar tillskrif
nämaste C. P. R. station eller
C. E. McPHERSON.
Gen. Pass. Agt. Winnipeg.

Tagen afgå

från C. P. R. Stationen till

Montreal dagl.	16.00
Vancouver "	16.30
Deloraine " (utom sönd.)	8.20
Brandon "	7.30
Glenboro "	9.05
Rat Portage "	8.00
Emerson månd. onsd. fred.	7.40
Teulon tisd., torsd., lörd.	12.20
West Selkirk må., ons., fred.	18.30
Minnedosa, dagl.	7.30
Yorkton, tisd. och torsd.	7.30

Tagen Ankomma från

Montreal dagl.	10.15
Vancouver "	11.20
Brandon " (utom sönd.) (lokal)	22.30
Deloraine "	15.15
Rat Portage "	18.00
Glenboro "	14.30
Emerson månd. onsd. fred.	16.55
Teulon tisd., torsd., lörd.	18.50
West Selkirk tisd., torsd., lörd.	10.00
Minnedosa, dagl.	22.30
Yorkton, onsd. och fred.	22.30

Tåg passera	viktor	störst
Whitemouth	4.12	17.58
Tyndall	9.12	16.57
Minnedosa	13.35	16.20
Fleming	3.54	24.18
Whitewood	1.47	1.47
Rat Portage	5.50	10.20

Afg. till	St. PAUL	dagl.	14.10
Ank. från	do	do	13.35
N. P. Station Till St. PAUL	1.45 e. m.		
"	Från	"	1.05 e. m.

Calgary-Edmonton

—och—

Qu'appelle-Long Lake

JERNVÄGS BOLAG

Till Sala Utmärkt

ÅKERBRUKSLAND

på Billiga och Lätta villkor

FRITT REGERINGSLAND

kan ännu erhållas inom korta

afstånd från dessa jern

vägars Stationer

STADSTOMTER

id alla stationer efter öfvannämnda

Jernvägar.

Alla närmare upplysningar medde

las bredvilligt af

Isler, Hammond & Nanton,

Land Department.

21 MAIN ST. WINNIPEG.

Land från 3.50 till höger

50 YEARS' EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARKS

DESIGNS

COPYRIGHTS &c.

Anyone sending a sketch and description may

quickly ascertain our opinion free whether an

invention is probably patentable. Communica

tions strictly confidential. Handbook on Patents

sent free. Oldest agency for securing patents.

Patents taken through Munn & Co. receive

special notice, without charge, in the

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest cir

culation of any scientific journal. Terms, \$3 a

year, four months, \$1. Sold by all newsmen.

MUNN & Co., 361 Broadway, New York

Branch Office, 625 F St., Washington, D. C.

LIGENSE

HOS

J. E. Forslund.